

опустошенитѣ села, г. Балабановѣ каза, че това ще бжде отъ първа нужда, и спомена, че градецъ Клисуре, отъ който е той родомъ, ималъ повече отъ 750 кжщи, а сега билъ цѣлъ опустошенъ и останалъ само съ три, съсипани и тѣ, кжщички.

Най-послѣ прѣдседателятъ каза, че „събранитѣ били „честити да се срѣщнатъ съ приятелитѣ български делегати. Тѣ усѣщатъ, че сега сж по-отблизу запознати „съ теглилата на българския народъ, слѣдъ срѣщата и „размѣненитѣ думи съ делегатитѣ, които сж прѣдъ тѣхъ. „Тѣ не били, казва, чужденци варвари, тѣ могатъ да се „зематъ за добри англичани. За събранитѣ тукъ е едно „прибавено удоволствие да се срѣщнатъ съ благородни „господа, каквито сж двамата прѣдъ тѣхъ интелигентни „лица, които прѣдставляватъ българския народъ. Наистина, тѣ усѣщатъ, че българскиятъ народъ е народъ „братски и приятелски (слушайте, слушайте!). Той, прѣдседателятъ, едно само желание изказва сега тукъ, а „то е, да се направи нѣщо повече за тази страна: въ „всѣки случай тѣ ще се трудятъ да помогнатъ на този „народъ и да го видятъ поставенъ въ реда на свободнитѣ народи (ржкоплѣскания).

Събранието се разотиде“.

Но насъ ни чакалъ тази вечеръ другъ единъ приемъ, другъ единъ празникъ, ако мога се изрази въ тоя случай съ тая дума. Часа на 9 насъ ни заведоха въ „градския домъ“ (Town-House), широка зала, прѣпълнена съ свѣтъ и отъ двата пола, може би близу до петъ хиляди души, мъже и жени, ученици и ученички, събрани тамъ на едно религиозно-нравствено прѣдставление съ картини изъ свещената история, при слова и пѣсни, устроено, както ни казаха отпослѣ, по случай на пристигането на